

පුරා වර්ෂයක් ඉන්දියා දේශයේ නැව් තොටින් නැව් තොටට ගොඩ බැස වෙළඳ බඩු පවවාගෙන විංගලන්තයට පෙරළා යාත්‍රා කරන ගමනේ දී අපගේ නෞකාව වණ්ඩ කුණාටුවකට අසු විය. ඉන්දියා ඝාතරයේ බෙංගාල ඝමුද්‍රවංකය අති බිහිසුණු බවට පත් කළ මෙම වණ්ඩමාර්ගය කොතරම් අකාරු, ක වි ද යත්, නෞකා කිපයක් ම මුහුදු බත් විය. අපගේ නෞකාවටද මෙම අවාසනාවන්ත ඉරණම අත් වන්නට ප්‍රථම අපි නැවේ මහ කුඬය කපාලිමු. මේ රේතුකොට ගෙන මුහුදු රකුසාගේ මුව වැටියෙන් බේරී ගන්නට අපට ප්‍රථමත් වුවද, මහ කුඬයක් නොමැතිව ඉදිරි ගමන යාම, කළ නොහැකි දුෂ්කර කාරණයක් විය. එහෙයින් ලංකාදිවීපයේ, කොට්ටියරම් වරාය විපතට පත් අපට පිහිට වෙනිසි විශ්වාස කරන ලදී. එහෙයින් රෙදිපිළි ද රැගෙන අපගේ නෞකාව කොට්ටියරම් වාරයට යා යුතු බවත්, නැවට කුඬයක් තනා ගන්නාතුරු අප එහි වෙළඳුම් කළ යුතු බවත් ආර්ථික සැත්කම් හේරිප් හි ලිඛාති වෙළඳ නියෝජිත කැන්පන් කෝමස් වෙම්බර්ස් මහතා අපට දන්වා සිටියේ ය. මේ අනුව, අභිතවයෙන් කුඬයක් තනා ගන්නාතුරු වෙළඳෙහෙළුම් කිරීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් හැකි තරම් බඩු භාණ්ඩ ද රැගෙන අපි ලංකාදිවීපයේ වෙරළට ගොඩ බැසියෙමු.

නෞකාව වාරයේ රඳවා වෙරළට පැමිණ අනුකූලයෙන් රට මැදිදිට ගමන් ගත් අපට පෙනුණේ මෙහි වැසියන් අප කෙරෙහි ලජ්‍යාසහගත කුලැටි ගතියකින් හා අවිශ්වාස කරයුතු හැඟිම්වලින් පසුවන බව ය. ප්‍රදමයක් නැති වෙළඳ ගනුදෙනු සඳහා අපේ පතිය මේ දිවයිනට ගොඩ බට ප්‍රථම අවස්ථාව මෙය බැවින් මෙහි පතකාව අප අවිශ්වාස කරයුතු කැනැන්තන් හැටියට සැලකීමේ ප්‍රදමයක් නැති. අපි කොට්ටියරම් වාරයේ නැංගුරම් ලා නැවේ සිට සිතුණු සිතුණු කවර මොහොතක වුව ද දිවයිනට එන්නට පරපු වීම, ගම් මැදිදිදි ඇවිදිදිදි. මෙසේ විසි දවසක් පමණ ගතවන විට අප සමග මිනු වු එගම් වැසියෝ අපට ඉතා කාරු, කව සලකන්නට පටන් ගත්හ. අපට කිසිදු අනවරයක් නොසිදුවන බව හා අප හැම දෙන සාදරයෙන් පිළිගැනුණු බව මෙම ප්‍රදේශයේ නලක නිලධාරියා අපට සැලකර සිටි බැවින්, අපි සිත් සේ දවස් ගත කළෙමු. අපේ මුදල්වලින් අපට අවශ්‍ය ආහාර පහාදිය ගන්නට ද අපට ප්‍රථමත් විය.